

[Arne Bjerregaard.]

tør vi ikke slippe, når vi ikke ved, om det bliver til noget med en ændring af hele vort skattesystem.

Derfor er vi bl. a. gået ind for, at restskatten opkræves over næste års forskudsopgørelse indtil 2.000 kr. Jeg må da også erindre om, at vi prøvede på at komme igennem med en blidere ordning, men regeringspartiet affejede os totalt i dette spørgsmål, og så kan man vel ikke fortænke os i, at vi stemmer for dette, som vi finder er særdeles rimeligt, og som for skatteyderne er en lempeligere måde at få betalt deres restskatter på.

Kan vi senere afskaffe restskatterne, som vi gerne vil være med til, ja vel, så falder dette spørgsmål jo helt væk af sig selv, og så kan man da ændre dette.

Man kan da heller ikke fortænke os i kristeligt folkeparti i, at vi støtter det socialdemokratiske forslag om folkepensionen, idet vi jo netop på dette punkt har fremsat et forslag, hvorigennem vi helt vil fjerne de urimeligheder, som bevirker, at pensionisterne, når de tjener noget ekstra, får en højere procentvis beskatning af det indtjente beløb, fordi man har denne mærkværdige aftrapningsordning.

Med hensyn til medhjælpende hustruer må vi sige, at vi finder den forhøjelse rimelig, som fra radikal side er indføjet som ændringsforslag, men vi kan ikke godtage ændringsforslaget fra fremskridtspartiet om, at man splitter indkomsten helt op, for det vil være ganske urimeligt over for lønmodtagerne. Vi er bekendt med, at det er ganske umuligt at sige, hvor meget arbejde den medhjælpende hustru i virksomheden udfører, og jeg mener, det var bedre, at ligningsmyndighederne så lidt bort fra dette hele tiden at skulle vurdere, hvor meget hun nu hjælper; de måtte hellere sige: vel, de er sammen om en virksomhed, lad os så gøre det på den og den måde; det bliver også praktiseret mange steder. Men dette skøn er så vanskeligt, og det vil da i alt fald være urimeligt over for lønmodtagerne, at man delte det op i to dele. Kan vi gennemføre det også for lønmodtagerne, ja, så er jeg enig med hr. Glistrup, så skal vi gerne være med til at gennemføre dette system, som visse folk ganske vist kalder gammeldags, men

som jeg finder er rimeligt over for hele befolkningen.

Med hensyn til de 300 kr., som man ikke skal beskattes af, er jeg ikke rigtig med på det, men jeg må indrømme, at da det kun gælder for 1 år, er jeg gået med til det for at få andre ting frem. Men i det lange løb mener jeg ikke, det er rimeligt, at 300 kr. skal slippe fri; sikke spekulationer der kan blive med beskatning eller med, hvorledes man nu lige kan nå til, at man har 298 kroner, som man egentlig skulle have betalt, men det slipper man for, fordi det bliver restskat og beløb under 300 kr. ikke beskattes. Det er urimeligt, men for ét år, lad gå; så går vi med til den, når vi kan få det andet med folkepensionen og restskatterne med.

Lad mig slutte med at sige, at vi selvfølgelig stadig væk venter med megen optimisme på det skatteoplæg, der kommer fra finansministerens side, og kan det være med til at fjerne noget af det, som vi her gennemfører, kan det da kun glæde os, at det bliver indarbejdet i et samlet skattesystem.

Altså, forslaget med de ændringer, som er foreslået af flertallet, vil vi stemme for, og vi anbefaler, at man stemmer for det.

#### **Knud Jespersen (DKP):**

Jeg skal gøre et par bemærkninger om det foreliggende forslag. Det kan måske ikke forbavse nogen, mindst af alle finansministeren, at vi på ingen måde kan godtage finansministerens holdning i denne sag, at det, der har været mest sikkert i denne regeringsperiode, er usikkerhed om, hvad der kommer af planer. Der kommer dementier, og der har været meget få kendsgerninger, man har kunnet tage og føle på, i alt fald når det drejede sig om lempelser for de almindelige mennesker, eller administrative lempelser, der havde en konkret og saglig baggrund.

Det forslag og de ændringsforslag, vi behandler, er ikke en skattereform, det er ændringer, der vil betyde en mildning af luften for nogle af de alt for hårdt skatteklippede. Når vi kan gå ind for, at man afskaffer restskatter under 300 kroner, hænger det sammen med, at det, vi i virkeligheden ville, var at sikre, at alle folke- og invalidepensionister blev gjort skattefri. Jeg finder, at